

Companya

Núm. 2. Extraordinari. - 8 frs. • ORGAN DEL CONSELL NACIONAL DE LA U.D.C. • Setembre-octubre, 1946

Amb el pensament fit en les nostres valentes companyes de l'interior, s'ha celebrat el 1.er Congrés de la Unió de Dones de Catalunya

Èditozial

Els dies 9, 10 i 11 d'agost ha tingut lloc a Tolosa, en mig d'un gran entusiasme el primer Congrés de la Unió de Dones de Catalunya a França, assistint-hi 81 delegades representant tots els departaments fins avui organitzats.

Tot el Congrés ha estat inspirat pel més fervent desig d'ajut a la lluita del nostre poble i d'unitat de les dones catalanes que lluny de la Pàtria pensen en Catalunya i lluiten per alliberar-la.

Hem de sentir-nos part orgànica de la Unió de Dones de Catalunya que lluita a l'interior—diuen les nostres resolucions—. Per això hem de sentir com si fossin nostres les seves necessitats, sacrificis i preocupacions. L'ajut efectiu, alentador, expressió de les dones que a l'exili no han deixat llur esperit combatent, s'imposa com obligació ineludible de patriotes antifeixistes.

Ni un sol mot de passivitat no ha estat pronunciat en el nostre Congrés. Per la lluita activa i per la mobilització de totes les nostres immenses possibilitats, treballarem incansablement fins aconseguir el recobrament de la República, de les llibertats catalanes i amb elles els drets socials, polítics i jurídics de les dones. La inquietud d'aquest deure a complir davant del nostre poble ha estat la brúixola orientadora de totes les delegades al Congrés que han manifestat ardentment llur identificació amb les nostres heroïnes de l'interior. Incompatibilitat fulminant amb el règim terrorista de Franco; indignació resolta i decidida, davant els nous crims del feixisme; acció i organització fins que no quedi ni una sola dona catalana antifeixista al marge del nostre moviment, instauració de la democràcia: heus aci en essència els aspectes més positius i més esperançadors de les diferents intervencions.

El Congrés ha sabut condemnar amb força i dignament qualsevol solució antidemocràtica que la reacció nacional i internacional vulgui imposar als pobles hispànics. Es per això que les nostres Resolucions ens imposen la tasca de menar una lluita intransigent contra el franco-falangisme a l'ensem que vetllar pel respecte a la voluntat popular. I tot el que no sigui això, trobarà l'oposició ferma i decidida de les nostres dones.

Un treball abnegat i constant es despren dels acords del primer Congrés de la Unió de Dones de Catalunya, per a fer-los realitat. Al seu compliment dedicarem tot el nostre entusiasme i tot el nostre esforç. Volem ésser dignes de les dones que lluiten a Catalunya, i amb iniciativa, treballarem per assolir els nostres objectius, per alentir els cansats i reconfortar els vocil·lants. Complirem davant la Pàtria com a mares, com a ciutadanes, com antifeixistes i com demòcrates. Reforçarem la nostra tenacitat fins a reeixir en els nostres propòsits. Volem ésser, en una paraula, elements actius de la victòria.

Presidència del Primer Congrés de la U. D. C. en el moment de l'Informe de la companya Reis Bertral. Secretària d'Organització. — D'esquerra a dreta: A. Torrubia, L. Oriola, M. T. Gibert, T. Serra, R. Bertral, T. Seguí, M. Moreno i M. Prat.

“Treballem més per influenciar la unitat de les forces antifranquistes”

diu la companya M. T. GIBERT, Presidenta de la U. D. C., en el seu informe d'obertura del Congrés.

Maria Teresa Gibert, presidenta del Consell Nacional de la U.D.C. obri les sessions del Congrés amb una magnífica allocució.

Heus aci alguns dels passatges més destacats del seu discurs:

«La dona catalana existeix i s'interena; ella existeix i treballa activament; ella existeix i lluita, perquè sap que solament lluitant assolirà un retorn digne a la Pàtria»

«Jo vull glorificar les heroïnes anònimes martiritzades i executades pel sol delictes d'ésser catalanes.

«Per tal de mantenir viva la flama de patriotisme que porta cada catalana, per tal d'aplegar l'esforç de totes i orientar llur entusiasme vers unes tasques profitoses, nasqué la U. D. C. L'any 1937, de cara a la guerra, celebrava el seu primer Congrés al Palau de la Música Catalana. El juny del 1945, llançava un manifest, a fi de vivificar el Moviment; avui, celebrem el primer

Congrés a l'exili». «Cal educar la dona civicament, per a fer-li comprendre l'alta valor del seu paper de ciutadana, i aquesta és una de les tasques primordials que inspiren el nostre moviment».

«La fam i la misèria converteixen el nostre poble en un espectacle llàstim. La tasca de la dona serà feixuga, plena d'abnegació i de sacrifici. Afeïm que cal que sigui intel·ligent i ben orientada». «Volem per a nosaltres la responsabilitat d'aquelles tasques que ens pertanyen: la política infantil, el millorament social de la dona, l'assistència als vells, ordenar la vida de Catalunya, trasbalsada per tots aquests anys de disbauxa».

«La nostra divisa ha d'ésser la d'esperonar el nostre afany d'alliberar Catalunya, de reconquerir la República. No tenim braços que retenen, sino ales que empenyen...» «Treballem per a influen-

Passa a la pàg 2